

Dosarul nr.2ra-2322/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – S. Papuha

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat către Nicolae Prasol în pricina civilă la acțiunea depusă de către Societatea pe Acțiuni „Transenergo- Reparație” împotriva lui Nicolae Prasol și Alexandru Sajin cu privire la prejudiciul material cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 19 iulie 2016,

C O N S T A T Ă :

SA „Transenergo- Reparație” la data de 12 noiembrie 2012 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Prasol și Alexandru Sajin privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 256 080,0 lei (f.d. 2, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în baza hotărîrii Consiliului SA „Transenergo- Reparație” din 29 aprilie 2010, a Contractului de Management din 30 aprilie 2010, a ordinului nr. 3/2 din 03 mai 2010 Nicolae Prasol a fost numit în funcție de director la SA „Transenergo- Reparație”. Potrivit contractului de management Nicolae Prasol poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciul direct și real pe care l-a cauzat societății.

Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 16 iulie 2012 Nicolae Prasol a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335, alin. 1 Cod Penal, aplicându-i-se pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități de gestionare a unor organizații obștești pe un termen de 2 ani. Totodată s-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de SA „Transenergo- Reparație” în procesul penal.

În cadrul examinării cauzei penale s-a constatat, că directorul SA „Transenergo-Reparație” Nicolae Prasol în comun acord cu contabilul – șef au folosit intenționat situația de serviciu în interes personal, cauzându-i SA „Transenergo- Reparație” un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în mărime de 256 080,0 lei.

La indicația directorului Nicolae Prasol subalternii acestuia au perfectat cu persoane fizice o serie de contracte de arendă a mijloacelor de transport special, iar în baza dispozițiilor de plată au fost achitate mijloace bănești din contul întreprinderii lui Nicolae Prasol și Alexandru Sajin. S-a constatat, că persoanele fizice, din numele cărora au fost încheiate contractele de arendă și eliberate dispoziții de plată, nu cunoșteau de existența acestor documente și nu au primit bani în baza acestor contracte. Astfel, întreprinderea prin acțiunile lui Nicolae Prasol a fost prejudiciată în sumă de 256 080 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din data de 17 iulie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la Nicolae Prasol în beneficiul SA „Transenergo- Reparație” prejudiciul material cauzat în urma comiterii infracțiunii în sumă de 256 080,0 lei, s-a încasat de la Nicolae Prasol în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7 682,40 lei, pretenția cu privire la încasarea sumei în mod solidar de la Alexandru Sajin se respinge ca fiind neîntemeiată (f.d. 157).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 19 iulie 2016 s-a respins apelul declarat de Nicolae Prasol, s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17 iulie 2015 (f.d. 227).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din data de 16 iulie 2012 Nicolae Prasol a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335, alin. 1 Cod Penal, de asemenea s-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de SA „Transenergo- Reparație” în procesul penal.

Instanța de apel a menționat, că atât în cadrul procesului penal cât și în cadrul procesului civil s-a constatat că directorul SA „Transenergo- Reparație” Nicolae Prasol a cauzat societății un prejudiciu material în mărime de 256 080,0 lei, prin perfectarea fictivă cu persoane fizice a contractelor de arendă a unităților de transport speciale și eliberarea pe numele acestora a ordinelor de plată.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, Nicolae Prasol a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 2-5, vol.II).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel nu a verificat toate probele prezentate la materialele dosarului, care au importanță pentru examinarea cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 iulie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 11 august 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia lipsește.

Recursul depus la 09 august 2016 se consideră a fi depusă în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Nicolae Prasol este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Nicolae Prasol asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nicolae Prasol inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Prasol împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 în pricina civilă la acțiunea depusă de către Societatea pe Acțiuni „Transenergo- Reparație” împotriva lui Nicolae Prasol și Alexandru Sajin cu privire la prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas